

Petits grans conflictes

L'escriptora garrotxina Gemma Santaló publica el seu segon recull de contes, 'Volar a cegues', farcit d'històries quotidianes i personatges amb ganes de canvis

Gemma Santaló fotografiada divendres a Girona QUIM PUIG.

Gemma Santaló (Castellfollit de la Roca, 1971) és professora i no viu de la literatura, però està clar que no podria viure sense la literatura. "M'agrada molt escriure, perquè visc molt les coses que vaig escrivint. Però quan vaig començar a escriure no comptava que algun dia arribaria a publicar", explica aquesta autora resident a Girona, que acaba de publicar el seu segon recull de contes, *Volar a cegues*, publicat per Tripode [<http://www.tripode.cat/volar-a-cegues-de-gemma-santalo/>] com el primer, *Pell*, *escates* i altres camises de força. Està clar que se sent

còmoda escrivint relats, però no sempre amb les mateixes premisses: "Els relats del primer llibre eren més poètics i propers al realisme màgic, amb personatges que vivien experiències dramàtiques extremes. A *Volar a cegues*, les històries són molt més directes i plasmen experiències quotidianes. Són els petits drames de cada dia, sovint coses molt internes."

Les 121 pàgines de *Volar a cegues* s'obren amb un petit text de només una dotzena de ratlles (Salnitre), que l'autora defineix com "un estat d'ànim més que no pas un conte, perquè són coses que escric quan tinc alguna cosa a dintre que em fa nosa i, així, mentre retoco el que he escrit, aconseguixo distanciar-me una mica d'allò que em molestava i m'ho puc mirar d'una altra manera." Després de Salnitre, arriben els dotze relats pròpiament dits, entre els quals el que dona títol i un cert sentit global al volum, *Volar a cegues*: "Els personatges voldrien que hi hagués canvis a la seva vida, tenen desitjos i ganes de tirar-los endavant. En definitiva, els agradaria aixecar el vol i llançar-se al buit." Diu Santaló que li agrada començar pel conflicte, "un conflicte vivencial", especifica, que es manifesta en situacions molt normals, com podria ser "la incomoditat de trobar-te amb un antic company de classe". El petit conflicte personal acaba sent una "concreció" dels grans conflictes universals com ara la gelosia, els odis, les enveges... Llicenciada en filologia anglogermànica, Santaló es reconeix lectora i una mica deutora d'autors nord-americans com ara Carver, però també de Cortázar i, més a prop, Juan Rulfo i el seu Pedro Páramo, que acaba de veure al teatre. "M'agrada la literatura en què l'escriptor gairebé desapareix. Això m'atrapa de mala manera", diu sobre les històries que, com les seves, estan escrites en primera persona, com si no hi hagués intermediaris entre la veu narrativa i el lector.

Al setembre, Gemma Santaló participarà a la Setmana del Llibre en Català i a la Vila del Llibre de Piera, i al desembre, serà a la fira Indilletres de la Bisbal d'Empordà.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-08-2021, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 09-08-2021, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2011671-petits-grans-conflictes.html>